

עפ"ג 48911/04/24 - עלי אלצאנע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
לפני כבוד השופט הבכיר, אליהו ביתן
כבוד השופט גד גדעון
כבוד השופטת דינה כהן
המערער: עלי אלצאנע
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

נוכחים:

המערער בעצמו

ב"כ המערער, עו"ד ליאור כהן

ב"כ המשיבה, עו"ד גיורא חזן

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נטילת חשמל שלא כדיון, לפי סעיף 400 בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהכרעת הדין נקבע כי המערער חיבר את מערכת החשמל שבביתו, באמצעות כבל, לארון חשמל השייך למועצה המקומית. במהלך חודש אוקטובר 2017, קב"ט המועצה הבחין בחיבור החשמל הפיראטי אל ביתו של המערער ובעקבות כך, ביום 02.11.17 מש"ק המועצה ומהנדס חשמל מטעם המועצה ניתקו את החיבור. לאחר מכן, המערער התחבר בשנית למערכת החשמל, כך שמתח כבל ממערכת החשמל בביתו למערכת החשמל של מסגד הסמוך לביתו. ובנסיבות המתוארות המערער השתמש בחשמל שאינו זכאי לו.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בעבודות שירות, ועתרה לקבוע את עונשו של המערער במרכז המתחם, ולהטיל עליו בנוסף מאסר על תנאי ועיצומים כספיים של קנס כספי בטווח שבין 10,000 ל- 20,000 ₪ ופיצוי למועצה המקומית.

ההגנה טענה כי בעבירות מסוג זה ככלל לא נוהגים להעמיד לדין, וטענה שהרף העליון של מתחם העונש ההולם עומד על מאסר על תנאי. והיא עתרה להסתפק בעונש צופה פני עתיד וקנס בסך 1,500 ₪.

המערער נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות במגבלות.

עמוד 1

בית המשפט עמד על תופעת נטילת החשמל שלא כדין ועל הערכים המוגנים בעבירה ומדיניות הענישה הנוהגת. ציין כי בעבירה זו נדרשת החמרה בענישה ובהתאם לכך באופן עקרוני מתחם העונש שאליו עותרת המאשימה נמוך ורחוק מלשקף את האינטרס הציבורי, ובעתיד ראוי יהיה להחיל מתחמי ענישה גבוהים באופן ניכר, אך בסופו של דבר קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאתם בעבודות שירות. אשר לעונש, צוין שהמערער שב והתחבר באופן פיראטי לחשמל, לאחר שנותק, כפר באשמה ונמנע מלהביע חרטה. והתנהגותו מבטאת זלזול בקניין הציבורי ובבטיחות אשתו וילדיו שחיים עמו. עוד צוינו גילו של המערער והעובדה שאין לו עבר פלילי. ובית המשפט עמד על הצורך בהרתעת הרבים. ובסופם של דברים הטיל על המערער שני חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך ₪ 10,000 או 90 ימי מאסר תמורתו.

מכאן הערער, המופנה נגד גזר הדין.

ב"כ המערער טוען שמתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט שגוי, והוא איננו משקלל כראוי את נסיבות ביצוע העבירה. הפנה לפסקי דין בהם הוטלו עונשי מאסר על תנאי בצירוף רכיבים כלכליים. עוד נטען כי אין הצדקה לראות בתופעה כמכת מדינה שכן בפועל לא מוגשים לבית המשפט תיקים רבים בעבירה זו. ב"כ המערער ציין את נסיבותיו של המערער - אדם מבוגר בן 70 נשוי ואב ל- 13 ילדים, ללא עבר פלילי, המנהל אורח חיים נורמטיבי והוא בעל תפקיד במסגד. וציין שהעבירות בוצעו לפני כשבע שנים ושלאחר מכן המערער פעל לחבר את ביתו לחברת חשמל כדין. וביקש לבטל את רכיב המאסר בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה טען כי בהתחשב בטיב המעשים וחומרם ובעובדה שהמערער איננו לוקח אחריות על מעשיו, העונש שנגזר על המערער נוטה לקולא ובוודאי שאין מקום להתערב בו. וביקש לדחות את הערער.

נתנו דעתנו לכלל הנתונים והנסיבות הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו לדחות את הערער.

המערער התחבר, פעמיים, למקור חשמל של מבני ציבור.

התחברות פיראטית לחשמל הינה בפשטות מעשה של גניבה.

העונש הקבוע לעבירה בסעיף 400 לחוק העונשין - 3 שנות מאסר, הוא אותו העונש הקבוע לעבירת הגניבה בסעיף 384 בחוק העונשין.

בשונה מעבירת הגניבה, המבוצעת במעשה חד פעמי מוגדר, עבירת צריכת חשמל במזיד מאופיינת בהתמשכות על פני תקופה.

במקרה זה, המערער חיבר את ביתו הנמצא בישוב לקייה שהוא ישוב מוסדר המחובר לרשת החשמל הארצית, למוקדי חשמל של מבני ציבור והשתמש בחשמל שלא כדין על פני תקופה של שנים רבות. טענתו שהחיבור לחשמל נעשה בהסכמת ראשי המועצה על פני השנים ואף בהנחייתם, נדחתה על ידי בית המשפט בהכרעת דין מנומקת ומבוססת.

המערער לא תקף את הכרעת הדין ובמצב דברים זה אין מקום להתייחס לטענת ההגנה כביכול של המערער במסגרת בחינת הערעור על העונש.

מעבר לפסול הטבוע בעצם מעשה הגניבה המתמשך, הרי שהתחברות פיראטית לחשמל עלולה להעמיד סכנות בטיחותיות של ממש. בהקשר זה מן הראוי לציין שהמערער מסר בבית המשפט כי לצורך חיבור ביתו לחשמל הוא השתמש בכבל באורך של כ- 200 מטר. הסכנה הבטיחותית העקרונית הטמונה במצב כזה ברורה מאליה.

בנוסף לאמור, התחברות פיראטית לחשמל בישוב קטן מעמיסה על ההוצאה הציבורית ומשפיעה על רמת השירותים שהרשות מסוגלת לספק לתושביה והיא משרה תחושת הפקר של לית דין ולית דיין ואיש הישר בעיניו ייעשה.

במהלך המשפט נשמעו עדויות של בעלי תפקיד במועצה המקומית לקייה על נפוצות התופעה ועל השפעתה הרעה בתחומים שונים. ואכן, הניסיון השיפוטי מלמד שבישובים הבדואיים תופעה זו איננה נדירה, והיא נספחת לתופעה חמורה לא פחות של בנייה ללא היתר, שבעטיה לא ניתן לחבר מבנים לרשת החשמל המרכזית, כפי שהיה במקרה זה.

בהתחשב בחומרת מעשה המערער בנסיבותיו ובמידת אשמו של המערער ועל רקע נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, הרי שמתחם העונש ההולם שנקבע בערכאה הדיונית מתאים.

נתוני המערער - גילו המבוגר והעובדה שאין לו הרשעות קודמות, עומדים לזכותו, ומנגד, המערער כפר במעשה העבירה שיוחס לו והטיח טענות בוטות בראש המועצה ובגורמי המועצה שהיו מעורבים בעניינו, ובנסיבות הוא איננו זכאי להתחשבות הניתנת למי שלוקח אחריות על מעשיו ומודה בהם. המעשים המיוחסים למערער הם משנת 2017 ונראה כי פרק הזמן שעבר מאז ארוך מהראוי, אולם בחינת הפרטים מלמדת כי כתב האישום הוגש בתוך פרק זמן סביר ושההתנהלות הדיונית של בית המשפט היתה תקינה, ושהתנהלות המערער גרמה להתמשכות ההליכים. בנוסף לכך, המערער גם לא ניסה לתקן את הנזק הכלכלי שהוא גרם.

נוכח מכלול הנתונים הנוגעים לענין, מיקום עונש המאסר של המערער בתוך המתחם מידתי והעונש בכללו איננו חמור מהראוי בנסיבות ואין מקום להתערב בו.

הערעור נדחה.

על המערער להתייצב ביום 25.6.2024 בשעה 09:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, לתאום מועד ומקום ביצוע עבודות השירות.

מזכירות ביהמ"ש מתבקשת להעביר את פסק הדין למשרדי הממונה על עבודות השירות. הממונה על עבודות השירות מתבקש לעדכן את ביהמ"ש בהתלבטויות.

ניתן והודע היום י"ג סיוון תשפ"ד, 19/06/2024 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת

גד גדעון, שופט

אליהו ביתן, שופט בכיר